

Stap 10 – 11-05-09

Deze week zal ik wat meer vertellen over de allianties die je kunt aangaan bij de start van een nieuwe partij voor de dieren.

Afgelopen week hadden we vertegenwoordigers van de [Spaanse partij voor de dieren](http://www.pacma.es/) (http://www.pacma.es/) te gast die gaan proberen voldoende handtekeningen te verzamelen voor deelname aan de Europese verkiezingen. Ze hebben 50 handtekeningen nodig van zittende gemeenteraadsleden (van andere politieke partijen!) of 150.000 handtekeningen van burgers.

Uit alles is duidelijk dat de zittende politiek zoveel mogelijk barrières opwerpt om nieuwe partijen geen kans te geven door te dringen tot het parlement.

Wat je je moet realiseren bij de start van je nieuwe partij is dat vrijwel alle beoogde kiezers, kandidaten, bestuursleden etc. op dit moment lid zijn van een andere politieke partij. Zelfs als ze teleurgesteld zijn over hun eigen partij qua inzet voor dierenrechten, voelen ze het toch vaak als verraad aan hun eigen partij om zich in te zetten voor de oprichting van een nieuwe politieke partij waarvan het welslagen op voorhand niet vast staat.

Wij hebben hetzelfde meegemaakt. Niko Koffeman, de bedenker van de partij werkte als campagnestrateeg voor de Socialistische Partij (SP) in Nederland en hielp ons in z'n vrije tijd, maar moest toch slikken (toen we eenmaal zetels hadden veroverd) om de SP vaarwel te zeggen.

In landen waar kiesdrempels zijn zullen mensen nog een grotere aarzeling voelen, omdat de nieuwe partij ervoor zou kunnen zorgen dat de "zittende groene partij" de kiesdrempel niet meer haalt door deelname van de nieuwe partij voor de dieren.

Dat zou zelfs als uiterste consequentie kunnen hebben dat zowel de zittende groene partij als de partij voor de dieren de kiesdrempel niet halen, waarbij veel mensen zullen redeneren dat dieren daarmee slechter af zouden kunnen zijn dan zonder deelname van de partij voor de dieren. Het argument dat versplintering succes in de weg zou kunnen staan.

Ook traditioneel denkende dierenrechtenorganisaties, die nu al hun vaste contacten hebben binnen de zittende politiek zullen schichtig reageren op vernieuwing, onder meer om bovenstaande reden.

Ze zouden de nieuwe partij voor de dieren als een concurrent op hun eigen werkgebied kunnen ervaren, omdat er natuurlijk een beroep gedaan wordt op fondsenwerving onder dezelfde dierenbeschermers en ook publicitaire aandacht gedeeld zou kunnen worden.

Ook de aanjaagfunctie (niet alleen voor de zittende politiek, maar ook voor de zittende Non Gouvernementele Organisaties) zal niet door iedereen op prijs gesteld worden.

Daarom moet je je niet teveel voorstellen van bondgenootschappen in eerste aanleg. De start van de nieuwe partij moet echt komen van een kleine, hechte groep mensen die bereid zijn tegen de stroom op te roeien. Zonder steun, en soms zelfs met tegenwerking van bestaande dierenwelzijnsorganisaties en politieke partijen waarmee je een zekere vorm van geestverwantschap voelt.

Realiseer je dat je een haas in de marathon bent, zoals [Noah Bor](#) in de marathon van Athene in 2001. Hij startte de marathon als haas (gangmaker) maar eindigde als overwinnaar!